

KILW/03211/32/09

Warszawa dnia 22 października 2009 r.

Pan
Tadeusz Nalewajk
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
00-930 Warszawa
ul. Wspólna 30

Szanowny Panie Ministrze,

Odpowiadając na Pana pismo z dnia 23 września 2009 r., sygn. akt ŻWzlf.dw-021-254/2009(3518) Krajowa Rada Lekarsko – Weterynaryjna zgłasza następujące uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z odpadami weterynaryjnymi:

1. Ad §1

Dotychczasową treść przepisu należy oznaczyć jako ust. 1 i dodać ust. 2 w brzmieniu:

„1.2. Za postępowanie z odpadami weterynaryjnymi odpowiedzialne są:

- 1) zakłady lecznicze dla zwierząt,
- 2) powiatowe i wojewódzkie inspektoraty weterynarii w zakresie odpadów weterynaryjnych powstałych podczas ich działalności lub w wyniku realizacji zadań wykonywanych z wyznaczenia powiatowego lekarza weterynarii
- 3) inne podmioty w których powstają odpady weterynaryjne

2. Ad § 3 ust. 2

Należy dodać ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku, gdy odpady weterynaryjne powstają w wyniku świadczenia usług lekarsko – weterynaryjnych przez zakład leczniczy dla zwierząt poza siedzibą tego zakładu, obowiązek utylizacji tych odpadów ciąży na posiadaczu zwierzęcia.”

Projekt rozporządzenia w Par.1. pkt.2 mówi o zbieraniu odpadów weterynaryjnych w miejscach ich powstawania. Nie precyzuje miejsca powstawania np. tylko zakład leczniczy dla zwierząt. Brak sprecyzowania miejsca może sugerować, że lekarze weterynarii, którzy świadczą usługi wyjazdowe np. u zwierząt gospodarskich powinni zastosować się do wymogów określonych w §3. Lekarz weterynarii nie ma technicznych możliwości ani uprawnień do transportu odpadów niebezpiecznych. Takie uprawnienia posiadają właściwe podmioty wymienione w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U.2007, Nr 39, poz. 251, z późn. zm.). Ponadto w/w ustawa stanowi w art. 9 ust. 1 iż odpady powinny być w pierwszej kolejności poddawane unieszkodliwieniu w miejscu ich powstawania.

3. Ad § 3 ust. 4

W rozporządzeniu należy określić sposób postępowania z innymi niż zakaźne niebezpiecznymi odpadami o kodach 18 02 05 i 18 02 07, które nie mogą być utylizowane jak zwykłe odpady komunalne. Przepis ten należy sformułować:

„4. Odpady weterynaryjne o kodach 18 02 05 – chemikalia i 18 02 07- leki cytotoksyczne i cytostatyczne – czyli niebezpieczne odpady weterynaryjne, przekazywane są do utylizacji uprawnionym podmiotom.”

4. Ad § 4 ust. 1

Po wyrazie „zakaźne” należy dopisać wyrażenie „i niebezpieczne”

5. Ad § 4 ust. 4

Wyrażenie „7 dni” należy zastąpić „30 dni”

6. Ad § 5 ust. 1 pkt. 1

Przepis należy skreślić jako zbędny, ponieważ kolor worka lub pojemnika określa rodzaj odpadów weterynaryjnych, jakie są w nim gromadzone.

7. Ad § 5 ust.1 pkt. 4

Przepis należy skreślić jako zbędny

8. Ad § 6 ust.1-3 i 6

Przepis należy skreślić.

W większości spośród zarejestrowanych 6 tysięcy zakładów leczniczych dla zwierząt nie ma wolnych pomieszczeń, które można by przeznaczyć wyłącznie na pomieszczenia przeznaczone do gromadzenia odpadów weterynaryjnych. Realizacja obowiązku, aby każdy zakład leczniczy dla zwierząt posiadał odrębne pomieszczenie na przechowywanie odpadów weterynaryjnych wymagałoby albo przebudowy tych zakładów albo przeniesienia ich do innych lokali, co obciążałoby te zakłady kosztami sięgającymi dziesiątków tysięcy złotych.

Należy także zwrócić uwagę, że ustawa o zakładach leczniczych dla zwierząt nie przewiduje aby taki zakład był zobowiązany do posiadania odrębnego pomieszczenia do gromadzenia odpadów weterynaryjnych.

9. Ad § 7

Przepis należy sformułować:

„Podmioty wytwarzające odpady weterynaryjne posiadają opracowaną procedurę postępowania z odpadami weterynaryjnymi oraz instrukcje dotyczące zasad selektywnego zbierania odpadów na danym stanowisku pracy.

10. Ad § 8

Okres vacatio legis rozporządzenia powinien wynosić 6 miesięcy.

Odnośnie **skutków regulacji** to błędnie wskazano, że rozporządzenie będzie miało wpływ na podmioty prowadzące działalność w zakresie usług weterynaryjnych obejmujących leczenie zwierząt, podczas gdy dotyczy ono również podmiotów wymienionych w proponowanym § 1 ust. 2.

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało wpływ na sektor finansów publicznych, gdyż w sposób oczywisty zwiększy wydatki jednostek inspekcji weterynaryjnej i jednostek badawczo – rozwojowych.

Z porównaniem

Dr Tadeusz Jakubowski
Prezes Krajowej Rady
Lekarsko – Weterynaryjnej